

Jövedelemadó tekintetében a csonka év jövedelme egy teljes évre nem számolható át. (Közig. Biróság 23.338/1925. sz.) Az általános kereseti adó tekintetében panasznak hely adható nem volt, mert panaszos arra nézve, hogy haszonhajtó foglalkozásaiból az 1923. csonka évben (10 hónap alatt) a panaszolt határozattal megállapított 1464 aranykorona tiszta jövedelme nem lett volna, bizonyítékot nem szolgáltatott, pusztá állításai pedig a helyi viszonyokat és az adózók kereseti és jövedelmi viszonyait ismerő adófelsőszámlási bizottság megállapításával szemben figyelembe vehetők nem voltak. A jövedelemadó tekintetében azonban — tekintettel arra, hogy a csonka év esetében a jövedelemnek egy teljes évre való átszámításának, amiként az az általános kereseti adó szempontjából az 1922:XXIII. t.-c. 10. §-a rendel, helye nincsen — a panasznak részben helyet adni és a panaszos 1924. évi jövedelemadóját az 1923. csonka évre megállapított 1464 aranykorona jövedelem alapul vételével kellett megállapítani.

Forgalmi adóköteles az áruszállítás akkor is, ha a vevő részvénytársaság összes részvényei az eladó tulajdonában vannak. (Közig. Biróság 1.553/1925. sz.) A részvénytársaságnak eladott áruk ellenében befolyt, illetve elszámolt összegek után a forgalmi adó kivétele jogosan történt, mert a nevezett részvénytársaság a nem vitás tényállás szerint a panaszos közkereseti társaságtól teljesen különálló jogi személy és ezen a jogi helyzeten nyilvánvalóan nem változtathat az a körülmény sem, hogy a jelen pillanatban az előmutatóra szóló valamennyi részvény állítólag a közkereseti társaság tulajdonában van, már pedig a két önálló jogi személy között visszfeher mellett történő, keresetszerű áru-elidegenítés az 1921:XXXIX. t.-c. 29. §-ának 1. és 2. bekezdése értelmében kétségtelenül forgalmi adó alá eső áruszállításnak veendő tekintet nélkül arra, hogy az adott pillanatban a két jogi személy azonos vagy más-más személyekből álló, tehát mindkét jogi személy az általa teljesített áruszállítások után minden esetben tartozik a forgalmi adót külön-külön leróni.

A közkereseti társaságból kilépő tagnak készpénzben kifizetett vagyonilletősége nem esik általános forgalmi adó alá. (Közig. Biróság 23.226/1925. sz.) A panaszostól azért követeli a pénzügyigazgatóság az általános forgalmi adót, mert azt üzletének teljes egészében való átruházásából származó 180 millió K bevétele után nem róta le. A panaszt a bíróság alaposnak találta. A nem vitás tényállás szerint a panaszos egyik beltagja volt a Műszaki és Kereskedelmi Társaság cégnek. A panaszos ebből a közkereseti társaságból 1924. évi október havában kilépett, amikor is az elszámolás alkalmával a berendezés és árukészlet megváltása és üzleti végkielégítés címén a fennmaradt közkereseti társaságtól 180 millió K készpénzt kapott, ami az üzletből öt megillető egyharmad rész értékének felelt meg. Nyilvánvaló ebből, hogy itt nem valamely üzletnek a maga egészében, az 1908:LVII. t.-c. szerint való átruházásáról, hanem egy közkereseti társaság egyik tagjának a társaságból való kilépéséről van szó, aki a társasági vagyonból járó illetményeire nézve a kereskedelmi törvény 106. §-a értelmében készpénzben nyert kielégítést és így tőle az 1921:XXXIX. t.-c. 30. §-ának (5.) bekezdése szerint az üzletátruházások után járó általános forgalmi adót követelni nem lehet. Nem forog fenn ebben az esetben a most hivatkozott törvényhely (1.) és (2.) bekezdései szerint általános forgalmi adó alá eső áruszállítás sem, mert valamely közkereseti társaságból

való kilépés és ennek folyományaképen a vagyontételnek és a vagyoni illetőségnek készpénzben való kivétele állandóan és rendszeresen folytatott kereseti jellegű tevékenységnek és ennek körében ingó testi dolgok visszerthes elidegenítésének nem tekintendő.

Alkalmi egyesülésbe közös és együttes értékesítés céljából áru bevitele nem minősíthető az egyesülők egymásközötti áru szállításának. (Közigazgatási bíróság 15.361/1926. sz.) Megállapítást nyert, hogy a panaszos cég és R. Ferenc, az 1922 november 23-án létrejött részletes szerződéses megállapodás alapján alkalmi egyesülést (a meta) hoztak létre, napraforgó vásárlása, feldolgozása és az így nyert termékeknek közös veszteségre és nyereségre való értékesítése céljából. A panaszos cég a közös üzlethez a tulajdonát képező 25.693 kg., míg a másik társ a tulajdonában levő 22.019 kg. napraforgóvaj járult hozzá, mindkét árut kg.-ként egységesen 65 koronával számítva. A megállapodás szerint a további napraforgóvételeket mindegyik fél csakis abban az árban számíthatja fel a közös üzletnek, amely árban a vásárlás igazoltan tényleg eszközöltetett. A nyersanyag vásárlása és a nyers termékek értékesítése közös megegyezés alapján történik. Az üzlet nyereségében és veszteségében a társulati felek fele-fele részben osztozkodnak. Az iratok között levő jegyzőkönyv szerint a társasület 1923 január 22-én, a társasületbe bevitt áruk eladása után megszűnt és a panaszos cég a közös értékesítésre átadott és 1,670.045 koronára értékelte áru ellenében a lezároláskor 2,350.000 koronát kapott kézhez, amely utóbbi összeg után a forgalmi adó a közös üzlet részéről lerovatott. A pénzügyigazgatóság a panasszal megtámadott fizetési meghagyásban a panaszos cég által a közös üzletbe történt áru-bevitelt a másik társ részére kereseti tevékenység keretében teljesített áruszállításnak minősítette és az árunak a bevitelkor megállapított 1,670.045 kor. értéke után a panaszos cég terhére forgalmi adót vetett ki. Az ez ellen irányuló panasznak a következő okokból helyet kellett adni: bemutatott szerződéses megállapodás és a lebonyolításra vonatkozólag az 1923. évi március hó 28-án felvett jegyzőkönyvbe a panaszos részéről bementett tényállás szerint itt alkalmi társulás formájában bizonyos mennyiségű árunak együttesen és közösen eszközölt értékesítéséről van szó és ezzel szemben a pénzügyigazgatóság semmi olyan bizonyítékot nem hozott fel, amely arra mutatna, hogy a jelen esetben a panaszos cég a napraforgót előzetesen R. Ferencnek eladta volna és azután a napraforgóból készített termékek értékesítése már nem közösen, hanem kizárólag R. Ferenc tulajdonaként történt volna. Tehát itt az 1921. évi XXXIX. t.-c. 30. és 31. §-a értelmében a kereseti tevékenység keretében eszközölt adóköteles áruszállításnak csupán a közös és együttes eladás minősíthető, amely után a forgalmi adó tényleg le is rovatott. Eilenben az egyesülésbe kifejezetten közös és együttes értékesítés céljából — beszerzési áron — bevitt áru nyilvánvalóan nem minősíthető olyan áruszállításnak, amelyet a bevivők kölcsönösen a másik társ részére ellenérték mellett eszközöltek volna, miután erre irányuló megállapodást avagy szándékot illetőleg semmi támpont nincsen. De a szóbanforgó alkalmi egyesülés a kereskedelmi törvény rendelkezései szerint nem minősíthető olyan különálló jogi személynek sem, amelynek részére a panaszos cég keresetszerűen áruszállításokat teljesített volna és így ez alapon sem lehet a panaszos céget forgalmi adó fizetésére kötelezni.